РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ХАСКОВО

Изх. №2722
Дата: 11.12.18

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
Минерални бани
Вх. № 570
12.12.2018 г.

ДО
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
МИНЕРАЛНИ БАНИ

Приложено, изпращаме Ви заверен препис на **Решение № 854 от 14.11.2018 г.** постановено по **адм. дело № 663/2018 г.** по описа на Административен съд – Хасково за **СВЕДЕНИЕ и ИЗПЪЛНЕНИЕ.**

Приложение: съгласно текста

Съдия……..
/П. Костова /

6300 Хасково ул.”Преслав” №26
тел./ факс 038/626012, e-mail:has@admsudhaskovo.org

Р Е Ш Е Н И Е

№ 859

14.11.2018 г. гр.Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ХАСКОВО в открито съдебно заседание на седемнадесети октомври две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАСИЛКА ЖЕЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: 1. ЦВЕТОМИРА ДИМИТРОВА
2. ПАВЛИНА ГОСПОДИНОВА

Секретар: Диана Динкова
Прокурор: Невена Владимирова
като разгледа докладваното от съдия В.Желева адм.дело №663 по описа на съда за 2018 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Раздел III от Глава десета на АПК.

Образувано е по протест на Прокурор при Окръжна прокуратура – Хасково, срещу чл.27, ал.10 от Наредба №4 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Минерални бани.

В протеста се твърди, че оспорената Наредба била приета от Общински съвет Минерални бани с Решение №20 от 23.11.2011 г., последно изменена и допълнена с Решение №560/20.12.2017 г. и по същество си била подзаконов нормативен административен акт по смисъла на чл.75, ал.1 от АПК, тъй като съдържала административноправни норми, отнасяла се за неопределен и неограничен брой адресати и имала многократно правно действие. При въвеждането на правните норми в Наредбата било недопустимо да бъде пренебрегната рамката, наложена в чл.76, ал.3 от АПК, според която общинските съвети издавали нормативни актове, с които уреждали съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. При проверка на съдържанието на Наредба №4 било установено, че разпоредбата на чл.27, ал.10 противоречала на нормативни актове от по-висока степен. Твърди се, че задълженията за местни данъци и такси, редът за установяването им и сроковете за изпълнението им, органите, които осъществяват контрол за това, както и последиците от тяхното неизпълнение, били установени и регламентирани в ЗМДТ. По силата на чл.6, ал.1, б.„в“ от ЗМДТ, общините събирали местна такса за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, специализирани институции за предоставяне на социални услуги, общежития и други социални услуги, като с наредба по чл.9 от ЗМДТ се определял и реда, по който лицата, неползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса – чл.8, ал.5 от ЗМДТ. Съдържащото се в Наредбата правило на чл.27, ал.10 за плащане на постоянна месечна такса, независимо от посещаемостта на децата, се явявало неправомерно отклонение от принципа на чл.81 от ЗМДТ, че такса се дължи при „ползването на детски ясли и детски градини“, т.е. таксата била дължима при реално предоставяне на услугата от общината. Противното означавало въвеждане на такси за непредоставени услуги, което било в противоречие с принципите при определяне на цените на местни услуги – чл.8 от ЗМДТ. Оспорената разпоредба имала за последица формиране на задължение за заплащането на такса за услуга и в случаите, когато принципно не било дължимо (при отсъствие на децата от детските ясли и детските градини), т.е. заплащането на такса без насрещна престация – услугата да е

предоставена от общината. Разпоредбата на чл.298, ал.3, т.1, вр. ал.2 от ЗУПО също препращала към ЗМДТ за уреждане на въпросната материя.

Предвид изложеното се претендира отмяна на протестираната разпоредба като незаконосъобразна.

Ответникът, Общински съвет Минерални бани, не ангажира становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура – Хасково в съдебно заседание поддържа протеста и дава заключение за отмяна на протестираната разпоредба.

Административен съд – Хасково, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Наредба №4 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Минерални бани, част от която е протестираната в случая разпоредба на чл.27, ал.10, е приета с Решение №20 от 23.11.2011 г. на Общински съвет Минерални бани, на основание чл.9 от ЗМДТ. Текстът на Наредбата е изменян и допълван във времето, последно с Решение №560/20.12.2017 г. и в действащата му редакция е представен по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Протестът е процесуално **допустим.** Предмет на оспорване са конкретни разпоредби от подзаконов нормативен акт, действащ на територията на Община Минерални бани. На основание чл.186, ал.2 от АПК прокурорът може да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт. Оспорването на подзаконовия нормативен акт пред съда е частично и касае само визираната алинея 10 на чл.27 от Наредба №4 което е допустимо съгласно чл.185, ал.2, вр. ал.1 от АПК. Освен това разпоредбата на чл.187, ал.1 от АПК изрично предвижда безсрочност на оспорването на подзаконовите нормативни актове, т.е. без ограничение във времето.

Разгледан по същество, протестът е **основателен**.

Съгласно чл.1 от Наредба №4, същата урежда отношенията, свързани с определянето и администрирането на местните данъци, такси и цени на предоставяни на физически и юридически лица услуги, реда и срока на тяхното събиране на територията на община Минерални бани. Член 27 е систематично разположен в Раздел III „Такси за детски градини, лагери и други общински социални услуги“ на Наредба №4 и видно от съдържанието на първата му алинея, същият касае месечна такса за ползване на целодневни детски ясли, целодневни детски градини и обединени детски заведения.

В чл.60, ал.1 от Конституцията на Р.България е регламентирано, че гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, а според чл.141, ал.4 от КРБ, общинският съвет определя размера на местните такси по ред, установен със закон.

В чл.6, ал.1 от ЗМДТ изчерпателно са изброени местните такси, които събират общините, сред които в буква „в“ са посочени такива „за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, специализирани институции за предоставяне на социални услуги, лагери, общежития и други общински социални услуги“, а според чл.9 от ЗМДТ, общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги.

Нормата на чл.21, ал.2 от ЗМСМА предвижда компетентност на общинския съвет, в изпълнение на своите правомощия по ал.1 на същия член, да приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения, като според чл.21, ал.1, т.7 от ЗМСМА общинският съвет определя размера на местните такси.

От цитираната нормативна уредба следва, че Общински съвет Минерални бани е материално и териториално компетентният орган, разполагащ с правомощие да уреди нормативно обществените отношения с местно значение, каквито се явяват тези по

113

определянето и администрирането на местните такси и цени на предоставяни на физически и юридически лица услуги, респективно да издаде подзаконов нормативен акт като процесния. Изрично в правомощията на общинския съвет е включено и това по определяне размера на местните такси за ползване на целодневни детски ясли, целодневни детски градини и обединени детски заведения на територията на общината, което същият е сторил в Раздел III от Наредба №4.

По отношение съответствието на оспорената разпоредба с материалния закон, съдът намира следното:

В чл.7, ал.2 от ЗНА наредбата е дефинирана като нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Съгласно чл.8 от ЗНА, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, а разпоредбата на чл.15, ал.1 от ЗНА предписва, че нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Без съмнение общинската наредба представлява подзаконов нормативен акт от местно значение, който има предназначение да детайлизира или доурегулира разпоредбите на закона като нормативен акт от по-висока степен, поради което нейните разпоредби следва да бъдат съобразени със закона, в чиято връзка същата се издава, като стриктно се придържат към неговата рамка и са в съответствие с неговото съдържание. Тоест регламентацията, която дава общинската наредба, следва да уточнява и конкретизира законовата уредба съобразно местните условия, но не може да е в противоречие със закона, нито да преурежда по различен начин вече уредени от закон обществени отношения.

Протестираната разпоредба на чл.27, ал.10 от Наредба №4 гласи следното:

„(10) Постоянната месечна такса се заплаща независимо от посещаемостта на децата и от преференциите по ал.3, 4, 5, 6 и 7, освен случаите, когато

- се извършват продължителни ремонтни дейности
- детското заведение се затваря временно, за което кмета на общината издава заповед.“

При анализа на така цитираната норма е видно, че с нея се предвижда заплащането на месечна такса, наречена „постоянна“, която не зависи от посещаемостта на децата, т.е. от предоставянето на същите на услугата ползване на целодневни детски ясли, целодневни детски градини и обединени датски заведения по смисъла на чл.27, ал.1 от Наредба №4.

В този ѝ вид, формулирана като „постоянна“, таксата не е предвидена в закон и противоречи на чл.81 от ЗМДТ, според който „За ползване на детски ясли и детски градини се събират от родителите или настойниците месечни такси“. Видно е, че регламентираната в закона месечна такса се събира, респективно се дължи само за ползване на изброените заведения, тоест при реалното предоставяне на услугата. Обратното би означавало въвеждане на такса за непредоставени местни услуги – в противоречие с принципите, при които се определят техните цени, залегнали в чл.8 от ЗМДТ. Изрично този въпрос е намерил нормативно разрешение и в действащия към момента, на основание §30 от ПЗР на ЗПУО Правилник за прилагане на Закона за народната просвета, в чл.30, ал.4, изр.второ от който е посочено, че „За времето, през което детето не е посещавало детската градина, не се заплаща такса“.

Тоест така формулираното правило в Наредбата, че постоянната месечна такса се заплаща независимо от посещаемостта на децата, противоречи на разпоредби от по-висок ранг, доколкото има за последица формиране на задължение за заплащане на такса за услуга и в случаите, когато принципно това не е дължимо. Протестираната разпоредба преурежда по различен начин вече уредени от закон обществени отношения, поради което се явява неконосъобразна и следва да бъде отменена.

Тук следва да бъде посочено, че съдът е обвързан обективните предели на сезирането и може да преценява валидността и законосъобразността само на изрично протестираната част от подзаконовия административен акт.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1, вр. чл.196 от АПК, основателно е искането на протестиращия за присъждане в негова полза на направените по делото разноски – 20 лв. такса за съобщаване на оспорването в ДВ, платими от ответника.

Водим от изложеното и на основание чл.193, ал.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ чл.27, ал.10 от Наредба №4 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Минерални бани.

ОСЪЖДА Общински съвет Минерални бани да заплати на Окръжна прокуратура – Хасково разноски по делото в размер на 20.00 (двадесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

При неподаване на касационна жалба или протест, или ако те са отхвърлени, решението да се оповести по реда на чл.194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР: С. Димитрова
ОКРЪЖЕН СЪД-ХАСКОВО УДОСТОВЕРЯВА, ЧЕ
ТОВА Е ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР: 04.12.18 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ХАСКОВО